

Tartalom:

Szenteld meg őket az igazságban.. 1	
Nem kell mondani, hogy templomban vagy	
Riport Dr. Szabó Gyulával	2
Jó volt olvasni: Reményik Sándor:	
A Bethesda partján	3
Bencés öregdiákok Zalában	4
Megszépül a besenyői templom....	4
Hitre nevelés a családban.....	5
Mit jelent számunkra a keresztség?....	6
Az élet joga keresztség szemmel..	7
Elmélkedések a szeretetről.....	7
Lelkigyakorlaton a	
Martineumban	8
A keresztség sajtó bemutatkozik	
Virtuális Plébánia	9
Felejtteni és tudatosítani	
Könyvjegyzet	9
Magyarság és keresztyénység:	
tegnap – ma – holnap	10
Gótika Zalában I.	11
Hittanóra az iskolában	12
Szent Zita	12
Anyakönyvi hírek.....	13
Vándor Evangélium	13
A Mindszenty iskola	14
Fiataloknak.....	15
Plébániai hírek	16

„Szenteld meg őket az igazságban” (Jn 17,17)

A keresztyén ember életének szerves része a vasárnapi szentmise, ahol hallgatja Isten ígését, imádkozik és részt vesz az áldozatbemutatáson a hívő közösséggel együtt. A pap az egész közösség nevében ajánlja fel az áldozatot, amelyet Krisztus mutatott be helyettünk. A pap szolgálatáról, feladatáról a II. Vatikáni Zsinat *Presbyterorum Ordinis* kezdetű dekrétuma így ír:

„A papok – mivel a maguk mértéke szerint az apostolok hivatalában részesednek – Istentől kegyelmet kapnak arra, hogy az evangélium hirdetésében fáradozva Krisztus Jézus szolgálói legyenek a nemzetek között, hogy a nemzetek áldozata a Szentlélektől megszentelt kedves ajándékká legyen. Isten népét ugyanis az evangélium apostoli hirdetése hívja és gyűjti egybe, így mindazok, akik ehhez a néphez tartoznak, mivel a Szentlélek megszenteli őket, önmagukat adják oda „élő, szent, Istennek tetsző áldozatul” (Róm 12,1). A papok szolgálata által a hívők lelki áldozata egyesül Krisztusnak, az egyetlen közvetítőnek áldozatával, melyet a papok keze az egész Egyház nevében vérontás nélkül és szentségi módon a szentmisében följajánl egészen addig, amíg az Úr el nem jön. Erre irányul és ebben teljesedik be a papok szolgálata: az evangélium hirdetésével kezdődik, Krisztus áldozatából meríti erejét és hatékonyságát, s arra irányul, hogy „az egész megváltott várost, azaz a szentek gyülekezetét és társaságát egyetemes áldozatul mutassa be Istennek az a Főpap, aki szenvedésében önmagát is föláldozta értünk, hogy mi ilyen kiváló főnek teste lehessünk.”

A szentmise gyümölcseiből minden vasárnap gazdagon részesedünk, ezáltal hitünkben is erősödünk. Jóleső érzés, hogy minden vasárnap hív minket a harangszó, de eszünkbe jut-e, hogy egy-egy keresztyén közösségnek esetleg nincs vasárnapi szentmiséje, mert nincs papja, aki bemutatná az áldozatot. Súlyos gond a papság létszámának rohamos csökkenése. Ahol korábban megszokott gyakorlat volt, hogy minden vasárnap szentmisére gyűlnek össze a hívek, most érzik igazán, hogy mit veszítenek. Különböző átszervezésekkel persze ideig-óráig meg lehet oldani ezt a problémát is, ha nem is minden vasárnap, de időnként lehet szentmise minden közösségben, viszont az a személyes kapcsolat, ami egy helyben lakó lelkipásztor és a hívek között megvolt, biztosan megsérül. Rendkívül fontos tehát, hogy papok és hívek együtt munkálkodjanak e probléma megoldásán.

A feladat nagyon sokrétű. Mindenek előtt Isten áldására van szükség, hogy munkálkodásunk eredményes legyen, ezért fontos, hogy a papokért és papi hivatásokért imádkozzunk. Ezt végezhetjük egyénileg, vagy közösségben, fontos, hogy rendszeres és kitartó imává váljon és valóban szívből jövő kéreскént fogalmazzuk meg könyörgésünket.

Nyilván egy papi hivatás kibontakozásához az is fontos, hogy a családi háttér egészséges is legyen. Úgy tűnik, ma a család egyre ke-

(folytatás a 2. oldalon ⇒)

(⇐ folytatás az 1. oldalról)

vesebb helyen ad jó alapot a hivatásoknak.

Olyan családokra van szükség, ahol a keresztyén értékrend természetesen beleivódik a gyermekek gondolkodásába, és nem kell külön megküzdeni érte. Hiszen egy fiatal lelkében lehet, hogy éppen az oltja ki a szent szolgálat iránti vágyat, hogy nem meri felvállalni még keresztyén mivoltát sem a családban, nemhogy papságra vonatkozó tervével álljon elő. Ilyen családokért is imádkoznunk kell!

Harmadik fontos feladat, hogy a családban készségesen segítsük egy-egy hivatás kibontakozását. Sokan buzgón imádkoznak papi hivatásokért, de a szívükben talán ott van a titkos gondolat: nehogy az én fiam, vagy unokám pap legyen. Érthető ez az aggodalom, hiszen kevesen ismerik a papot adó családokat és azok helyzetét. Pedig amellet, hogy ez nagy áldozat, azt hiszem, az egész családnak óriási öröm is. Úgy gondolom, amelyik családból pap származik, szívesen adna többet is, sőt sokszor így is történik.

Azt is meg kell fontolnunk, hogy papi hivatásokért csakis nagylelkűen könyöröghetünk. Ez azt jelenti, hogy egy-egy plébánia közössége igyekezzen papot adni az egyházmegyének, akkor jogosan várhatja el, hogy nekik is legyen papjuk.

Húsvét 4. vasárnapján a Jó Pásztort köszöntjük, ez egyben a papi és szerzetesi hivatások vasárnapja. Ezen a napon a Győri Papnevelő Intézet növendékei elhagyják a szemináriumot, hogy különböző plébániákra látogatva megismerkedjenek az ottani hívekkel, és tanúságot tegyenek arról, hogy „Isten útján járni gyönyörűség.” Idén a Szombathelyi Egyházmegye egyes plébániái látják vendégül a győri és szombathelyi egyházmegyes kispapokat. Reményeink szerint plébániánkra is látogatnak majd. Fogadjuk őket nagy szeretettel és tegyük lehetővé, hogy fiataljainkkal találkozzanak, hogy lelkesedésük, elhivatottságuk igazi jó példa lehessen sok ifjú lelkében, akik igent tudnak mondani, ha meghallják az Úr hívó szavát. Kísérjük őket imáinkkal, kérjük rájuk a Jó Pásztor bőséges áldását!

Horváth Gábor György

Nem kell mondani, hogy templomban vagy, mert azt érzed

Szabó Gyula atyát, egykori zalaegerszegi plébánosunkat szombathelyi otthonában kerestük fel. Először a Brenner János emlékévként alkalmából arról kérdeztük, milyen emlékek fűzik Rábakethelyhez.

Én voltam János káplán-utóda az öt falut ellátó plébánián. A légkörre jellemző volt, hogy a püspök úr hosszú ideig nem merte közölni velem a dispoziíciót. Az esperes úr már december 22-én mondta édesanyámnak, hogy én leszek kinevezve. Édesanyám óvott is: „Nehogy elfogadd ám!” Noha addig is többször találkoztunk, a püspök úr nekem csak február végén mondta: – Tudod, valakit muszáj oda küldenem.

Mit gondol, miért pont Brenner Jánost szemelték ki áldozatul?

János nem volt erős fizikumú, így gondolhatták, hogy könnyen elbánnak vele. Azt hiszem azonban, hogy inkább azzal hívta fel magára a figyelmet, hogy nagyon jól tudott bánni a fiatalokkal, gyerekekkel, s emiatt igen népszerű volt.

Elérte a célját a megfélemlítési szándék?

Az egész falu nagyon fel volt zaklatva. Kevesebbet beszélnek róla, de négy további gyilkosság történt az esettel kapcsolatban. A koncepció szerint kiszemelt gyilkos igazolni tudta, hogy egész éjszaka a munkahelyén volt. Egy embert halálra ítélték, de '61-ben felmentették. Soha nem derült ki, ki volt az igazi tettes. Csak az ült 6 évet, aki „beteghez hívta” Jánost.

Érdekes, hogy még zalaegerszegi plébános koromban is előfordult, hogy az ügy egyik társtettesével találkoztam, s ő még mindig szükségét érezte annak, hogy magyarázkodjon.

Mint egykori zalaegerszegi plébános, járt-e Gyula atya az új templomunkban?

Sajnos a templomszentelésen egészségi okok miatt nem tudtam résztvenni, de az elmúlt nyáron el tudtam látogatni Egerszegre. Belépve az új templomba, Kocsis L. Mihály szavai jutottak eszembe: „Ha belépsz, nem kell mondani, hogy templomban vagy, mert azt érzed.” Örömmel láttam, hogy a plébániatemplom belső felújítása is szépen halad.

Van-e kapcsolata a zalaegerszegi hívekkel?

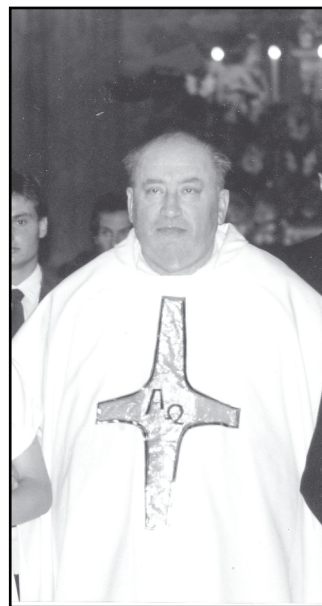
Régen könnyebben tudtam híreket hallani, mert Mikolás Attilával rendszeresen találkoztam, az ő pappá szentelése után ez a kapcsolat megszakadt. Nem panaszkodhatom azonban, mindig befut egy-egy látogató, aki beszámol a legújabb hírekről.

Végül hadd kérdezzük egészségi állapotáról.

Immár 5 éve annak, hogy hétköznapiakon másnaponta művese-kezelésre járok. Egy-egy kezelés után úgy érzem, meg tudnám szégyeníteni a Haladás futballistáit. Hétfőgén azonban három nap telik el kezelés nélkül, s ez már kicsit hosszú, ilyenkor nagyon levertnek érzem magam.

Köszönöm a beszélgetést!

dr. Marx Gyula

Jó volt olvasni:

Reményik Sándor: A Bethesda partján

Harmincnyolc esztendeig volt beteg...
 Harmincnyolc év... ó idő-rengeteg,
 Ó, csigalassan kúszó nappalok,
 Ó, végevárhatatlan éjjelek!
 Ó, zaj, mely őrjít, ó, csend, mely gyötör,
 Ó, tehetetlen kín, maró csömör,
 Ó, nagy alkalmak örökre múlása,
 Kis, édes percek tovasuhanása
 Hasztalanul, megfoghatatlanul, -
 Hiába termett datolyát a pálma
 S hajtott ki az olajfa vigaszul.
 Harmincnyolc esztendeig volt beteg,
 Mindenki terhe, magának teher, -
 Harmincnyolc ólomlábú év alatt
 A fátum mindent elcserél-kever
 A lélekben, a mély műhely-homályban.
 Ez a szív kövé keményedhetett,
 Túlsordulhatott alázatosságban,
 Harmincnyolc esztendeig volt beteg:
 Ha ártatlan volt, bűnössé lett tőle,
 Ha bűnös volt, kitisztult hófehérre,
 Ha volt önérzet benne: ronggyá váltott,
 Ha volt szikla-dac: finom porrá málott,
 Feküdt a tóparton, s a tóba nézett...
 A Tó, ez volt az egyetlen ígézet.
 A Tó, a Bethesda, a gyógyulás:
 Leszállani szent, megszállott vizébe,
 Mikor rájön a nagy „háborodás”,
 Mikor rászáll az Isten angyala,
 Súlyos szárnyával sujtja a habot,
 S gyöngy-buborékként a titkos mélyből
 Fakadnak a megmentő balzsamok.
 A Tó... közel volt, s mégis messze volt,
 Elérhetetlen, mint a csillagok.
 A többiek mégis csak lejutottak,
 Lejutottak a bénák, a vakok
 Valaki vitte, támogatta őket,

Hadd lépjenek a vízbe legelsőnek,
 S ki soká túrt, sokáig vérezett,
 Egyszer mégis elsőnek érkezett.
 Csak ő, csak ő nem érkezett oda...
 Nem volt, ki támogassa, levigye,
 Talán oly súlyos volt, oly tehetetlen,
 Oly bűnös élő-halott teteme,
 Hogy ember-erő el nem bírta többé.
 Elmúlt megint a szent háborodás,
 A nagy alkalom, a boldog varázs,
 Elszállt megint az Isten angyala.
 A halott öröm utolsó leánya:
 A halványzöld fűtű tündér-remény,
 Az is a világ végére szökött.
 Éj lett, ragyogtak irgalmatlanul
 A csillagok a Bethesda fölött.

De másnap reggel Jézus arra jött.

(Kolozsvár, 1928. május 16.)

A János evangélium 5. fejezetében található esemény beszédes történet, amelyet Reményik Sándor csodálatosan öntött versbe. A harmincnyolc éve beteg ember tehetetlensége tökéletesen példázza sok bajbajutott ember tehetetlenségét. Segítséget vár, mikor maga sem tesz semmit, hogy változtasson helyzetén.

Az ember legreménytelenebb helyzete a bűn állapota. Abból nincs kilátás, önmagától soha nem képes senki a bűn kötelekeit leoldani. Jézus kérdése nyitotta fel a beteg ember szemét is: „Meg akarsz gyógyulni?” – mintha azt mondta volna: „Meg akarsz egyáltalán gyógyulni?” Jézus a lényegre kérdezett rá: fel akar-e hagyni betegségével, akar-e új életet kezdeni. Minden bűnben gyötrődő embernek ez az igazán nagy kérdés, amire csak maga tud feleletet adni. A többi a Mester műveléi...

Horváth Gábor György

Dr. Szabó Tamás, a Mária Út Közhasznú Egyesület vezetője szeretné létrehozni a Szűz Mária kegyhelyeit összekötő Közép-Európai zarándokutat. Ez a Mária Út mintegy 60 kegyhelyet érint, s az ausztriai Mariazell-től Magyarországon átvélve az erdélyi Csíksomlyóig tart. Hossza kb. 1400 km. Az Egyházmegyénk területén található Mária-kegyhelyek felújítása, rendbetétele és a zarándokszállások kiépítése is hozzátartozik a Mária Út cselekvési programjához. Ehhez fel kell mérni a kegyhelyek jelenlegi állapotát, meg kell tervezni a felújítás munkálatait és ráfordításait. Dr. Szabó Tamás, az Egyesület elnöke kéri, hogy a Mária-kegyhelyek plébánosai fogadják bizalommal az egyesület munkatársait, akik a zarándokút vonal kiépítésével sok ember számára lehetővé szeretnék tenni a hitben és a máriatiszteletben való elmélyülést.

Bencés öregdiákok Zalában

A Bencés Diákszövetség hazánk egyik legjelentősebb, országos szintű diákszervezete 1923-ban alakult és 1948-ig működött. A diktatúra puhulásával 1981-től az akkori pannonhalmi igazgató Dr. Korzenszky Richárd (Ph 1959) nagy bátorságot kívánó szerepvállalásával 1989-ig fokozatosan kiépült a bencés öregdiákok laza hálózata és 1989 tavaszán a Bencés Diákszövetség – az országban végbement változásoknak köszönhetően – formailag is újjászületett. Ma már közel 3000 tagot számlál. Tagjai azok a felsőoktatásban tanuló, vagy dolgozó, családot alapított egykori diákok, akik az elmúlt években, évtizedekben az ország bencés középiskolaiban érettségiztek. A BDSZ ma is aktív, élő szervezet, amely feladatának tekinti a bencés szellemiség terjesztését (ora et labora), a középis-

kolákban örökül kapott értékeknek a mindennapi életben való továbbvitelét. Ebben a szellemben találkoznak minden hónap utolsó vasárnapján a zalaegerszegi bencés öregdiákok. A nyári hónapokban szünetet tartunk és a keszthelyiekkel, kanizsaiakkal együtt szervezett, úgynevezett nagy programok idején is. A zalai szervezet létszáma eléri a 150-180 főt. Pártoló tagjaink is vannak, akik nem voltak bencés diákok, de magukénak vallják a bencés értékeket és szellemiséget. Fő célunk az összefogás erősítése, egymás és nehéz sorsú diáktársaink, embertársaink segítése. Jó kapcsolatokat ápolunk a vasi és veszprémi szervezetekkel, de kirándulásaink során találkoztunk már a borsodi, szekszárdi, pécsi bencés diákok képviselőivel. Közös rendezvényeink voltak a vasi és veszprémi öreg diákokkal,

reméljük ez a hagyomány folytatódni fog. Évente három bencés misét rendezünk a megyében, megemlékezve iskolánkról, tanárainkról, egymásról és Szt. Benedek atyánk tanításáról. Tavasszal Szt. Benedek utáni vasárnap, júliusban és novemberben Szt. Mártonkor tartjuk a misét. Ezekre az alkalmakra vagy bencés szerzetest, vagy volt bencés diák papot, (idén) püspököt, érseket hívunk meg misét mondani. Tavaszti ünnepünkön Dr. Veres András megyés püspök úr volt az egerszegiek vendége, nyáron (július 22-én) Dr. Márffy Gyula veszprémi érsek úr mondja Hévízen a bencés misét, ősszel (november 11-én) pedig Dr. Biró László püspök úrral találkozunk Nagykanizsán. Ezekben a miséken természetesen bárki részt vehet és várunk is mindenkit szeretettel.

PAX ET GAUDIUM!

Major Zsolt (Ph 77)

Megszépül a besenyői templom

A besenyői templom a tatárjárást követően épült a szentivánival és a márokföldivel egy időben. Keletelt, tehát kelet-nyugat irányú. Belső tere kb. 35 m², ez az építés időszakában megfelelő nagyság volt. Egy 1778-as, egyházlátogatási jegyzőkönyv szerint 140 személyt tudott befogadni. Ez úgy volt lehetséges, hogy a korszokás szerint a hívek álltak a mise alatt.

A templom védőszentje Alexandriai Szent Katalin, aki előkelő egyiptomi pogány család sarjaként ismerkedett meg Jézus életével, és lett később vértanú. Napján, november 25-én, vagy a hozzá közel eső vasárnapon búcsút tart a település közös-

sége. Ugyancsak búcsú illeti meg a Szent Anna napját július 26-án. A két szentségimádási napot (február 7., április 24.) a fogadott ünnepek (pünkösd szombatja, Sárlos Boldogasszony: július 2., Szent Vendel: október 20.) egészítik ki. Ezekben az ünnepeken a fagy-és jégveszély, illetve az állatok betegségei elkerüléséért imádkozik a közösség.

Besenyőnek valószínűleg már a templom építésétől kezdve saját plébániája volt. A gonddal felépített templom a falu fölé magasodó domb tetején jelképe lett akkor is Besenyőnek, s annak tekinthető napjainkban is. Ma a Mária Magdolna Plébánia filiájaként annak legrégebbi éke. A falu történetét is magába foglaló temető pedig a legkorábbi, ma is használatban levő temető.

A rendszerváltás után a hitélet megerősödése itt is éreztette hatását. 1992-ben és a következő évben a tetőzetet újították fel, majd fertőtlenítették. 1994-ben új orgonát vettek,

később pedig támogatásból, adományokból és jelentős társadalmi munkával megújult a külső.

A 2007-es év újabb felújítások jegyében kezdődött el. A tetőzetet alkotó cserepek cseréje sajnos ismét időszerűvé vált. Ez a munkálat január-februárban elkészült, így megszűnt a templom beázása. Ezt követi majd a templom körül a csapadékvíz elvezetése, a vakolat leverése, majd kiszáradás után légáteresztő vakolatot és új szint fog kapni a régi műemlék.

A felújítást Isten kegyelmével a Mária Magdolna Plébánia anyagi támogatásából, adományokból, társadalmi munkából kívánja megoldani a közösség. Méltó tett lesz műemlékeink, kulturális örökségeink védelméért. Ez a mindenkor utókor erkölcsi feladata.

Forrás: Szakál István: Besenyő ezer éve. Zalaegerszeg: Zala Megyei Levéltár, 2002.

Besenyői Filiális Egyházközség

Hitre nevelés a keresztyén családban

A keresztyén család „alapvető iskolát képez a hitre nevelésben.” (II. János Pál pápa).

A helyes nevelés az ember egész lényére kiterjed. Gyermekük testi és lelki gondozása mellett a szülők feladata, hogy őket a keresztyén életre ráneveljék.

A család az a kis közösség, amelyben a világra születő gyermek eltanulhatja a társadalomba való beilleszkedés alapvető szabályait, valamint elsajátíthatja, lelkébe fogadhatja Krisztus evangéliumának tanítását. Ha a család hiányzik, akkor nagyon lecsökkennek az esélyei, hogy a gyermekből egészséges, érett felnőtt és főleg, hogy jó keresztyén legyen.

A hitre nevelés nem azt jelenti, hogy rájuk kell kényszeríteni hitünket, hanem irányítanunk kell őket az alapvető igazság felismerésében, saját boldogságuk érdekében.

A nevelés elsőrendű eszköze a példa. A szó, a beszéd csak ezután következik. Minél kisebb a gyermek, annál inkább az együttlét, együtt-cselekvés a nevelés közege és eszköze.

A hitre neveléskor még nagyobb szerepet kap a példa, hiszen ilyenkor a végtelen Istenről kell valamiféle tapasztalatot nyújtunk és elérhetővé tennünk Őt számukra.

Kiváló szakemberek szerint a leghatásosabb tömegkommunikációs eszközök: televízió, rádió vagy akár az iskola sem hat annyira mélyen és maradandóan, mint a család. Ezért a keresztyén nevelés elsősorban a szülők vallásos életének példájától függ. A gyermek szüleivel azonosul és az ő életükben Istennel találkozik. Így számára Isten annyira lesz jelenlevő, mint amennyire szülei számára az.

A családi élet fontosságát és lehetőségeit Jézus élete is példázza. Ő, aki tanítónk és példaképünk, harminc évig volt egy názáreti család tagja. Ezekről az évekről a Biblia csak röviden emlékezik meg. Jézus

részt vett az otthon életében, engedelmesskedett szüleinek, végezte feladatait. A Megváltó gyermekévei azonban többet jelentenek, mint csupán példaadást az ifjúságnak. Tanulságot és bátorítást kínálnak a szülőknek is.

A nevelés helye elsősorban a család, de a nevelés nemcsak az otthon falai között folyik, hanem abban a társadalmi környezet is részt vesz, melyek között legfontosabb az iskola.

Hitünk igazságait, keresztyén életünk szabályait és eszközeit mindig az életkornak, lelki igényeknek

és a gyermek képességeinek megfelelően, fokozatosan kell átadni. Mégpedig úgy, hogy azokat ne csak megtanulja, hanem élni is tudja. Ehhez feltétlenül szükséges, hogy a családi élet és az iskolai, templomi hitoktatás összhangban legyenek. A szülő nem elégedhet meg azzal, ha gyermekét hittanra beírattja és járattja. A gyermeknek elsősorban élnie kell az evangéliumi életet. El kell sajátítania azokat a vallási ismereteket is, amelyekkel a hitét és életét alátámasztja. Az iskolás korban a szülő változatlanul megmarad gyermekei első hitre nevelőjének és ezt a feladatát senkire nem ruházhatja át.

Felelősségünk óriási: jövőnket határozza meg, milyen nevelést kapnak a ma és a holnap gyerme-

kei.

A hívő házastársak tudják, hogy az örömmel fogadott és jól nevelt gyermekek az Egyházat és a világot egyaránt gazdagítják.

Lényeges az is, hogy a család együtt éljen a liturgikus évvel és ünnepeljen az Egyház közösségében. Nagyon sok alkalom kínálkozik az ünneplésre, melyek erősítik a család hitét és vallásosságát.

Legközelebbi lehetőség erre a **HÚSVÉT, Jézus feltámadásának ünnepe**.

Az Egyház a nagyszombati liturgiában már a feltámadást ünnepli. Krisztus diadalát hirdeti a feltámadási körmenet, ahol a kisgyermek is gyertyával a kezükben örvendezhetnek. Legyen igazi örömnep otthon is, hiszen ez a keresztyénség legnagyobb ünnepe. Az ünneplés időpontja a reggel. A reggeli étkezés a hagyományos ételekkel – sonka, főtt tojás és kalács – igazán ünnepi étkezés a böjtölés után.

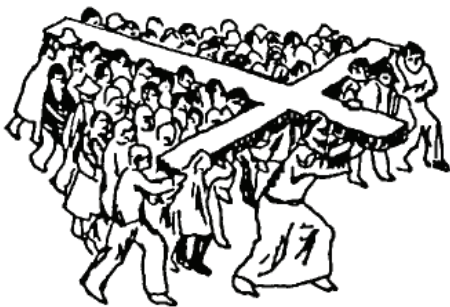
Magyarázzuk meg gyermekeinknek a húsvéti jelképeket. A húsvéti gyertya hirdeti, hogy Jézus él és az élet világosságára vezet. A tojás az új életnek, a tavasznak is szimbóluma. Ahogy Krisztus áttörte a sír bilincsét, úgy bújik elő az új élet, a kiscsibe a tojás börtönéből.

A természet újjászületését is kapcsoljuk össze a feltámadással.

A húsvéti sonka az Ószövetségi bárányra emlékeztet, melyet a választott népnek kellett elfogyasztania a kivonulás éjszakáján. A mi húsvéti bárányunk pedig Krisztus.

A nyúlunk semmi köze nincs a húsvéthoz, ezért ajándékozzunk inkább csokoládé bárányt vagy tojást.

Boldogan fogja keresni a piros tojásokat a kertben vagy a szobában akkor is, ha tudja, hogy szülei rejtették el. Ünnepejünk örömmel, menjünk együtt szentmisére és hívjuk vendégségbe a nagyszülőket, keresztszülőket.

Mit jelent számunkra a kereszt?

Amikor keresztet látok, akkor először halott nagyszüleim emléke jut eszembe, másodszor pedig Jézus kereszthalála és a megváltás. Eszembe jut a keresztút, amikor Jézus értem is hordozta a keresztet.

Amikor ránézek a keresztre, eszembe jut, hogy Jézus mennyit szenvedett értünk, és a hitemre gondolok. Eszembe jut, hogy Jézusnak segített egy ember vinni a keresztjét, ez azt juttatja eszembe, hogy nekem is segítenem kell másoknak. Emlékeztet arra is, hogy kevesebbet vétkezsem.

A kereszt jelenlétében kicsit jobban elgondolkodom a hitemről és a bűneimről. Eszembe jutnak Jézus szavai, vagyis, hogy tiszteljük

haza és útközben rengeteg keresztel találkoztunk. Mikor megláttunk egyet a mamámmal, szinte egyszerre vetettünk keresztet és ezt mondtuk: „Dicsértessék a Jézus Krisztus!” Ez a szokásom a mai napig megmaradt, úgy a szívembe vésődött.

A kereszt számomra az Egyházat is jelképezi és Jézust, aki feláldozta értünk és bűneinkért az életét. Ezért csak hálásak lehetünk. Úgy gondolom, hogy törekednem kell arra, hogy jó úton járjak és kövessem Jézus tanítását.

Jézus a Golgotán értünk halt meg a kereszten. Előtte megalapította az Egyházat és a kereszttáldozat által lehetővé tette számunkra bűneink bocsánatát. A kereszt jelképezi számunkra a megváltást, de szerintem sokkal inkább a szenvedést és Isten dicsőségét. Ez buzdítja az embereket arra, hogy minél kevesebbet vétkezzenek és gyakran gyónjanak.

A kereszt számomra a halált jelképezi, de Jézus kereszttjéről a feltámadás is eszembe jut. Mindannyiunk bűnei helyett szenvedett és ezt nagyon sok kedvességgel tudjuk viszonzni.

A kereszt jelenti számomra Jézus szenvedését, a megváltást. Jelenti továbbá a római katolikus Anyaszentegyházat. Mivel Jézus értem és bűneimért adta életét, így számomra az önfeláldozást, a megbocsátást és a jó-ságot is jelenti.

A kereszt egyfajta megnyugvást is jelent számomra, mert Jézus jelen van és vigyáz rám. A kereszt jelenlétében a bűneim is eszembe jutnak.

A kereszt a megváltást és a felszabadulást is jelenti számomra. Sokat jelent nekem, hogy Jézus értem kereszthalált szenvedett. Azzal, hogy vasárnap szentmisére járok, szeretném ezt megköszönni. Esténként, amikor imádkozom, szintén hálát adok ezért Jézusnak és elgondolkodom a hitemről.

A kereszt a megfeszített Jézust és az ő szenvedését tárja elélem. Jézus azért szenvedett, hogy megváltson minket a bűntől. Ezért igyekszem minél kevesebb bűnt elkövetni és Jézus tanítását követni. Úgy gondolom, hogy ehhez szükségem van Jézus segítségére is.

A keresztre nézve úgy érzem, mintha előttem lenne Jézus és személyesen neki mondanám el minden gondolatomat.

Néha a keresztre nézve olyan érzésem van, hogy a mennyben megvan az én keresztem és mindig nehezedik, ha elkövetek valamit, ami rossz és amikor gyónok, olyan könnyű lesz, hogy már lebeg.

A keresztről eszembe jut Jézus szeretete és önfeláldozása, a hit, a jó-ság, az imádság, a kereszténység, hogy a kereszt Jézus áldozatának fája. Eszembe jutnak a szentségek is, mert ezek is Jézus megváltásából adnak nekünk kegyelmeket.

Nyolcadikosok

Az élet joga keresztény szemmel

A szombathelyi Martineum Felnőttképző Akadémia szervezésében indult előadássorozat első zalaegerszegi vendége február 20-án Veres András püspök úr volt. Előadásának főbb gondolatait az alábbiakban foglaljuk össze:

Maga a cím is azt sugallja, hogy a nem keresztények másként gondolkodnak az élethez fűződő jog kérdéséről. Példa erre a közelmúltban Portugáliában tartott népszavazás az abortusz engedélyezéséről, melyet egy napilap így kommentált: Portugália most lépett be a XXI. századba. Napjaink társadalma sokszor úgy érzi, hogy a keresztények szándékosan nyitnak konfrontációt e kérdésben. Akár az orvosi gyakorlatban, akár a politikai döntéshozatalban számtalan példát láthatunk arra, hogy a gyakorlat szembefordul az élet jogának védelmével, hiányzik a társadalmi méretű szolidaritás főleg a gyengébbekkel, a kiszolgáltatottakkal.

Úgy tűnik, a keresztények magukra maradtak az élethez fűződő jogról vallott nézeteikkel. Fel kell tennünk tehát a kérdést: Joga van-e az egyének az élethez? Ki dönthet erről a

jogról? Felülírhatja-e az egyik ember joga a másinak legalapvetőbb jogra tartott igényét? Érték-e az élet önmagában? Minderre a kapcsolódó tudományterületek, a jog és orvostudomány a különböző kultúrákban más-más válaszokat ad, s abban is csak reménykedhetünk, hogy az erkölcsstan maradandó útmutatást nyújt az élet védelméről.

Úgy tűnik, hogy a mai társadalom elvesztette a Szent iránti érzékét, tiszteletét, aki nem hisz Istenben, kevésbé tartja szentnek az életet is. Vagyis leértékelődött az emberi élet, helyét a vagyon, az élvezetek, az önmegvalósítás, mint érték foglalja el. Tudásunk óriási ütemben nő, ez nemcsak az élet védelmének lehetőségét kínálja, hanem az élet pusztítása „békebeli” módszereinek

terjedését is, mint az abortusz, eutanázia, genetikai kutatások, eugenikai beavatkozások. Ezzel a tudással azonos arányban nő a felelősségünk is.

A teológia tanítása alapján mondhatjuk: a lét önmagában érték. Az ember élete azért sérthetetlen, mert ő személy, lelke van. Élete Krisztussal értékelődött fel, a meg-

váltással felvétel az örök életbe. Az élet tehát ajándék, melyet az Isten az emberre bízott. Az élet szent, különleges kapcsolat Istennel, az Ő életében való részesedés. Az élet tisztelete természetes törvény, melynek meg kell előznie minden más törvényt, minden más jogunk csak a létezésünkből vezethető le.

Végül a püspök úr részletes kifejtés nélkül – otthoni továbbgondolásra – ajánlott még néhány ehhez kapcsolódó kérdést, mint a társadalmi gondoskodás hiánya a fogyatékkal élőkről, az eutanázia, a politikai hatalmi önkény következtében kirobbanó háborúk, a terrorizmus, az öngyilkosság, a halálbüntetés, egyáltalán a gyilkossággal, az agresszióval szembeni társadalmi immunitás hiánya.

dr. Marx Gyula

Elmélkedések a szeretetről

Egyházközségünk három napos nagyböjti lelkigyakorlatán

A Szentlélek megvilágosít, megtisztít, felbátorít, önmagunkhoz vezet, segít életünkben, hogy erősebben döntsünk Isten mellett.

A lelkigyakorlat a visszavonulás, az öröm és a tisztánlátás ideje, mikor megleshetünk valamit Isten titkából. Elmélkedésünk idén a legnagyobb titokról, a szeretetről szolt. Isten végtelen szeretetéről, a helyes önismeretről, önszeretetről és a felebaráti szeretetről.

Isten szeretete van odaszegezve a keresztfára, mely kivirágzott, s gyümölcse lett Jézus. A Szentlélek a megvalósult, a megszemélyesült szeretet.

Az Úr szövetséget köt az emberrel, mindig mellettünk van, mindig megszólíthatjuk, ha szükségünk van valakire. Isten szeretete a forrása a másik ember iránti megértésünknek, megbocsátásunknak, szeretetünknek is.

A mai Európa súlyosan szenved attól, hogy nem tudja megérteni a másikat, elveszti eredeti arcát, elszürkül, elfelejti keresztény gyökereit.

A lelkigyakorlatot dr. Marton Balázs Levente atya tartotta Szombathelyről.

Zimonyi Emerika

Lelkigyakorlaton a Martineumban

„A keresztény ember ma” témában nagybőjti lelki gyakorlatot hirdetett Dr. Gyulay Endre ny. püspök atya vezetésével a szombathelyi Martineum Felnőttképző Akadémia március közepére.

Kis családunk – emlékezve a Martineumban pár éve rendezett hasonló bentlakásos lelki programokra – nagy várakozással jelentkezett a 2 és fél napos tréningre. Mintegy 45 hallgatót köszöntött csütörtök délelőtt Horváth József atya, az intézmény vezetője, közülük többen Budapestről, sőt Szegedről is vállalták az ideutazást. (Zalaegerszegről sajnos csak 5-en jöttünk).

A tematika szerint egy-egy óra elmélkedés után csend (egyéni elmélkedés), majd kiscsoportos megbeszélés zajlott. Természetesen naponta hallgattunk szentmisét, reggel közösen imádkoztunk (zsolozsmát is) és esténként kötetlen beszélgetés keretében tárhatuk a püspök atya elé kérdéseinket, problémáinkat. A templomi keresztút mellett érdekes volt lélekben részt venni a 2005-ös kolosszeumi keresztúton II. János Pál pápával (Ratzinger, akkor még bíboros imáit és elmélkedéseit olvasva) vetített képek segítségével.

Gyulay püspök úr az elmélkedések mottójaként Teréz anya mondását idézte: „*A csend gyümölcse az ima, az ima gyümölcse a hit, a hit gyümölcse a szeretet, a szeretet gyümölcse a szolgálat, a szolgálat gyümölcse a béke.*” Először a mai világban tomboló mindenféle zaj lelki ártalmairól beszélt sok költői (elsősorban Sík Sándortól eredő) idézettel: mennyire fontos, hogy legalább időről-időre meg tudjuk teremteni magunk körül azt a csendet, ami azután alkalmas Istennel való párbeszédünkre. Jézus is felment a hegyre imádkozni. Legjobb, és még a laikusok által is követhető példa a Szent Ignác-i módszer.

Második témaként az imádságról kaptunk hasznos tanácsokat, hogyan, hányféleképpen keressük a személyes kapcsolatot Istennel. Mélyreható elemzést kaptunk a szentmise jelentőségéről. A tanító részben figyeljük meg az olvasmányok és az evangélium összhangját. „Az egész szentmise Jézus áldozata” hangsúlyozta a püspök atya. Ne csak „hallgassuk”, hanem hálaadással fordulva Isten felé (emeljük fel szívünket...) vegyünk részt Krisztus keresztáldozatában.

A következő elmélkedés különösen elgondolkodtató, sőt felkavaró volt: a szeretet, a caritas, a rászoruló segítség. „...*Amikor megtették ezt egynek a legkisebb testvéreim közül, nekem tették.*” Világító példák legyenek a világ számára.

Szűz Mária, égi édesanyánk életét nagy szeretettel vetítette elénk születésétől kezdve, Gábor angyallal való találkozásán, Erzsébetnél szolgáló szeretetben töltött hónapjain, a betlehemi istállón, majd a Golgotán át egészen a dicsőséges mennybeviteléig. „*Ime a te anyád...*”, mindenki édesanyja. Mária tiszteletünk a kereszt alól indult el. Áldozatvállalásában, Isten akaratának elfogadásában örök példakép számunkra.

Tanúságtételek példáit hallgattuk befejezőképpen, pl. Mindszenty bíboros úr sorsának föllevenítésével.

A ma is tevékeny, sokat utazó püspökünk mély meggyőződésével és sok személyes élményével (a papi szemináriumtól kezdve a püspöki tevékenységéig), jó humorával fűszerezve bilincselte le a résztvevők figyelmét.

Jó szívvel ajánljuk helybeli híveink figyelmébe a Martineum remélhetőleg tovább folytatódó lelkigyakorlatos programjait.

Szeles család

Zarándoklatok

1. Erdélyi zarándoklat Csíksomlyói búcsúval

Időpont: 2007. május 24-28. (csütörtök-hétfő).

Irányár: 38 000 Ft

Érdeklődni: Iványi Ildikó Tel: 92/323-174

2. Lurdes – Fatima

Időpont: 2007. június 3-15. (vasárnap-péntek)

Utazás légkondicionált autóbusszal, 11 éjszakai szállással, reggelivel, illetve félpanzióval.

Irányár: 140 000 Ft

Útvonal: Zalaegerszeg-Genova-Lurdes-Garabandal-Gijon-Santiago de Compostela-Porto-Fatima-Madrid-Zaragoza-Barcelona-Genova-Zalaegerszeg

Érdeklődni: Tensi Holiday Utazási Iroda Tel: 92/511-358

A keresztény sajtó bemutatkozik

Virtuális Plébánia
internetes napilap

Eredetileg Nobilis Márió atya honlapjaként indulva, majd önállóvá válva kezdte meg működését több évvel ezelőtt a Virtuális Plébánia, mely azzal a hármas céllal jött létre, hogy az érdeklődőknek híreket és programlehetőségeket nyújtson, az önkéntes egyházközségi szolgálathoz ötleteket és segédanyagokat javasoljon, valamint a regisztrált felhasználók számára szabad és nyitott véleménycserét biztosítson.

A honlap egyszerűségében igényes külseje a könnyű használatot segíti, emellett a rendkívül színvonalas tartalomra irányítja a figyelmet. A most már a www.hirporta.hu címen megjelenő híreket a Katolikus Ifjúsági Mozgalom honlapja mellett egyéb egyházi forrásokból szerzik be, mindig friss, az aktuális ünnephez kapcsolódó gondolatokkal kerezve. Fontos említeni, hogy a szerkesztők szívesen vesznek regionális, helyi eseményekről tudósító híreket is, ennek megfelelően például a zalaegerszegi Családfesztiválról is többször beszámolt a portál. A többi rovat nyomán kibontakozó kezdeményezés viszont (sajnos még) egyedülálló: a hatalmas adatbázisban találhatunk nyári táborajánlatokat, praktikus tippeket, verseket, gondolatokat, hittanórai segédanyagokat, lelki útmutatókat és – ami valóban különleges – a hazai keresztény komoly- és könnyűzene egyik legteljesebb (ám folyamatosan bővülő), meghallgatható gyűjteményét, valamint lelki gyakorlatok és ifjúsági találkozók hanganyagait. A menüpontok közül sajnos még nem mindegyik él, de remélhetőleg bővül a segédanyagok már így is tekintélyes készlete. A portálon keresztül ugyanakkor lehetőség van személyes kapcsolatfelvételre, a fórumban ingyenes és könnyű a regisztráció, ahol az eszmecsere hangvételét természetes emberi toleranciánk mellett moderátorok is segítik őrizni. A felvetődött témák valóban elképesztő változatosságúak, leginkább az egyház internetet használó tagjainak friss szemléletéről, sokszínűségéről és nyitottságáról tanúskodnak.

A honlap legnagyobb érdeme is éppen ez: megmutatja, hogy a modern kifejezésformákat hasznosan felhasználó keresztény ember újabb csatornát építhet embertársai felé, a Szentlélek működése számára.

Jó böngészést!

www.plebania.net • www.hirporta.hu

Összeállította: Paksa Balázs

Felejteti és tudatosítani

Könyvjegyzet

Különös könyv látott napvilágot nemrég: **Buji Ferenc** **Az elfelejtett evangélium** című kötete. Újabb Da Vinci-kód? Még egy, leleplezőnek szánt, ám valójában önleplező kísérlet egyházunk tekintélyének lerombolására? Szó sincs erről, a provokatív cím ne tévesszen meg minket, hiszen az utóbbi évek egyik legizgalmasabb Biblia-értelmező művéhez van szerencsénk.

Könyvében az író nem kevesebbre vállalkozik, mint hogy az evangélium olyan részleteit állítsa előtérbe, melyeket az egyház mindennapi gyakorlatában nem hangsúlyoz jelentőségüknek megfelelően. Buji Ferencnek súlyos indoka van erre: úgy véli, a posztmodern fogyasztói társadalomban a keresztény ember szükségképpen idegen, s a korunkban széltében-hosszában terjesztett emberkép a lehető legtávolabb áll Krisztus tanításától. Ám az egyház mintha túl könnyen és gyorsan alkalmazkodott volna az evilági létbe lehorgonyzó materiális javak elsőbbségének hirdetéséhez. Mintha túlságosan megengedőek lennének önnön földi életünk berendezésekor – sokszor a már elfeledett jézusi radikalitás kárára. A szempont valóban meggondolandó, ám föl lehet-e fűzni rá egy egész könyvet? A szerzőnek ez sikerül: alapfeltevésének szellemében, a tradicionalitás világképének szemüvegén keresztül kutat a Megváltó eredetinek vélt kijelentései után, leginkább a szinoptikus evangéliumok kevésbé ismert részleteit elemelve. Megállapításai néhol megvilágító erejűek, néhol pedig heves vitára ingerlők, ám a könyv célja éppen ez: összhangban maradv a kereszténység hiteles hagyományával, új kiindulás alapjait szeretné lerakni evangélium-értelmezésünkben, melyben meghatározó szerepet tölt be az új évezred szellem-vesztettségének nyílt kimondása, valamint egy radikálisabb kereszténység-felfogáshoz való tudatos visszatérés.

Keresztény emberként nem feledkezhetünk meg arról, hogy a mai világhelyzet nem csupán természeti, gazdasági és társadalmi környezetünket fenyegeti teljes pusztulással. Ha így tennénk, bármilyen jó szándék mellett sem lennének különben azoknál, akik a Földet azért akarják megőrizni, hogy maguk vagy unokáik rendületlenül tovább fogyasztassák azt. Újra és újra tudatosítanunk kell magunkban, hogy a válság alapvetően szellemi természetű, s életünk nagy csatáját döntően ezen a szintéren kell megvívunk. Ha elbukunk, nem a földi kataklizma, hanem saját szellemi elkorcsosulásunk lesz a legterhelőbb bizonyíték ellenünk a majdani számadáskor.

(Buji Ferenc: *Az elfelejtett evangélium – A názáreti Jézus elveszett tanításai*, Kairosz kiadó, Budapest, 2006)

Paksa Balázs

Andrásfalvy Bertalan:

Magyarság és kereszténység: tegnap – ma – holnap

Elválasztható-e a kereszténység a magyarságtól? Ezzel a kérdéssel indítja gondolatait a neves néprajztudós. Majd röviden bemutatja, hogy egy mai magyar átlagos értelmiségi mit tanulhatott az iskolai történelemkönyvekből: 1. A magyarság pogány volt, amikor a Kárpát-medencébe érkezett. 2. Létérdeke volt politikailag, hogy felvegye a nyugati kereszténységet. 3. István tüzzel-vassal rá is erőltette az új vallást a népre. Politikájához a kereszténység adta az ideológiai segítséget (marxista felfogás). 4. Hiba volt elhagyni az ősi hitet, mert a kereszténység idegen a magyartól. (Ez napjaink újpogány felfogása.) – Ez utóbbi életérzésből táplálkozik „Ki tudja merre, merre visz a végzet...” Szemben a (szigorúan kemény református) keresztény felfogással (Kölcsény): „Haj de bűneink miatt...”

A magyarság és kereszténység találkozása már a dél-orosz sztyeppe vándorlás idején megtörtént. Ezen a területen éltek olyan népcsoportok, akik valamiképpen keresztényeknek számítottak. Utalunk András és Tamás apostolok térítésére, Nováciánusz, Nesztóriusz, Áriusz hatására, Cirill és Metód térítő munkásságára. A vallással kapcsolatos keresztény alapszavakat hozta már magával a magyarság. Száz évvel szt. István születése előtti korból 20 feltért magyar sírban 11 olyan sírleletet ismerünk, mely keresztény szimbolikával ellátott tárgyakat is tartalmazott. Az erdélyi Gyula népe görög-keresztény volt, mielőtt szt. István királyságát megszilárdította volna. Miért tiszteljük akkor szt. Istvánt? – kérdezhetné most már

valaki? Azért, mert az ő korában az európai kereszténység

éppen egyik mélypontján áll és István felismeri ezt. Összefog a cluny-apáttal, aki személyesen találkozik vele és a hit elmélyítésében közösen fáradoznak. Kereszténnyé alakítja a törvények szellemét, a hétköznapi magatartásmódot, bíraskodást. Az ő uralkodásától szilárdul meg a keresztény gondolkodásmód, mely erősebb volt a szomszéd népekénél. Ekkor alakult ki, hogy a magyar toleráns. A türelem másik oldala – a negatívuma – viszont ugyanerre vezethető vissza: a közömbösség. A magyar ember szorongó-típus, ezért egyedül marad. Ellenfelei ezért mindig a magyar közösség rombolására építik politikájukat. A közösséget erősítő jó példának hozza fel az előadó a soproni középkori papi konvent irányító tevékenységét, mely az összefogás szellemét és eredményeit mutatta fel. A jövőt építőknek ide kell visszanyúlniuk!

- Közömbösség ellen belső megújulás.
- Gyerekek nevelése.
- Lemondani az értelmetlen versengésről, felesleges fogyasztásról.
- Közösségeket kell építeni, alkotni.

Látni kell, hogy **a nagyhatalmi érdek akarja szétrombolni közösségeinket, hogy kiszolgáltatottságban és szorongásban éljünk!**

Az üzenetet közvetítette *idősebb Dr. Marx Gyula*

MEGHÍVÓ

a Mindszenty József bíboros, esztergomi érsek emlékére szervezett 10. éves emléktúrára

A túra helyszíne: Vasvár-Csehimindszent

Útvonala: Vasvár Szentkútfürdő Camping – Sándorlépcső – Jeli Arborétum – Oszkó szőlőhegy Hegypásztor-kör pincéje – Csehimindszent Művelődési Otthon

Időpontja: 2007. május 5. (szombat)

Rajt: 2007. május 5., 7 és 8³⁰ között

Táv: kb. 20 km

Célba érés: 14 óráig!

A részvétel ingyenes, minden résztvevő emléklapot kap. Csehimindszenten zsíros kenyér, tea és meglepetés várja a túrázókat. A célba érkezőket kb. 15 órakor különjáratú autóbusszal szállítják vissza Vasvárra. A túra végén Vasváron fürdési lehetőség a termálfürdőben.

további felvilágosítás: Benke Tibor
tel: (94) 370 230 és (30) 441 4377

Míg ro-
mán stí-
lusban épült
templomokban
megyénk vi-
szonylag gaz-
dagnak mond-
ható, addig

gótikus stílust képviselőkből sokkal kevesebbet találunk. A gótika több helyen is úgy jelenik meg, mint az eredetileg román templom későbbi bővítésének építészeti stílusa, mint például Zalaszentgyörgyön vagy Zalaszentmihályon. Tisztán gótikus templomaink építése főként a ferences rendhez kapcsolódik, és főuraink alapító buzgalmát dicséri.

Keszthelyen Lackfy István nádor telepítette le a ferenceseket 1385. körül. A templom építésénél felhasználták a XIII. század közepén épült Szent Lőrinc kápolna falait is, de a templomtól délre egy még régebbi kör alaprajzú kis templomocskára maradványai is láthatók. A templom egy hajós, szentélye a nyolcszög három oldalával zárul. A déli oldallal szembe állva jól láthatóak a templom építészeti stílusáról árulkodó támpillérek és a csúcsíves ablakok. A török időkben a templom viszontagságos időkben ért meg, a XVI. század közepén a rendházzal együtt végvárrá alakították. A szerzetesek 1723-ban tértek vissza, és kijavították mind a templomot, mind a kolostort. A templom elé 1878-ban épült a neogót torony, melyben elhelyezték az egykori nyugati homlokzat eredeti rózsablaikát és az eredeti csúcsíves bejáratot.

A templombelső is igazi érdekességeket rejt. Az 1974-es falkutatás bukkant rá a templommal egy-

Gótika Zalában I.

idős freskókra. A restaurátorok munkája nyomán az ország legnagyobb felületű gótikus freskója vált láthatóvá. A képek Jézus életéből vett jeleneteket, szentek ábrázolásait és az adományozók portréit ábrázolják. A déli falon látható Lackfy nádor sírköve, akit Zsigmond király hívei gyilkoltak meg 1397-ben, mivel a király nikápolyi vereségét követően Nápolyi László trónigényét támogatók pártjára állt.

Zalatárnokon szintén a ferences szerzetesek telepedtek meg a helyi földesúr Botka János kezdeményezéséből. 1500. és 1502. között el is indult az építkezés, de hamarosan nehézségek akadtak, ezért a ferencesek akkori tartományfőnöke 1504-ben azzal a kéréssel fordult II. Gyula pápához (1503-1513), hogy a kolostort elhagyhassák, a pápa ehhez bullájában hozzá is járult. Valahogy azonban mégis létrejött a megegyezés a rend és a Botka család között

és szerzetesek maradtak. Az áldásos lelki munka ebben a viharos században így sem tarthatott sokáig. A templomot 1565-ben várrá alakították, a török pedig hamarosan lerombolta. 1755-ben, majd 1871-ben építik újjá, és a felújítások során elveszíti eredeti gótikus jellegét. A templom külső építészeti formái azonban, különösen a jellegzetes támpillérek, elárulják eredeti stílusát.

Szöveg: Szalai Attila

Fotó: Szalai Tamás és Gedeon Tamás

Jelentkezés a Katekéta és a Lelkipásztori Munkatárs Szak Képzőre

A Győri Hittudományi Főiskola Szombathelyi Katekéta és Lelkipásztori Munkatárs Szak a 2007/2008-as tanévre felvételt hirdet főiskolai szintű három éves alapképzés keretében a Nappali és a Levelező Tagozatára. A fenti Főiskolára azok jelentkezését várjuk, akik érettségivel rendelkeznek. Főiskolánkon a képzés tandíjmentes. A katekéta szak elvégzése – plébániai keretek között – püspöki megbízással katekézisek tartására jogosít. A hittanári diplomát a katekéta alapképzettséggű hallgatók szerezhetik meg további két éves mesterképzéssel.

Jelentkezési határidő: 2007. május 1.

A jelentkezési lap beszerezhető a következő címen:

GyHF Szombathelyi Katekéta és Lelkipásztori Munkatárs Szak. 9700 Szombathely, Szily János utca 3. E-mail: kyrie@t-online.hu. Tel/fax: 94/319-151 (hétfő-csütörtök 11-16 óráig)

Azok az ifjak, akik **papi hivatást éreznek magukban** és a Szombathelyi Egyházmegyébe kérik felvételüket, írásos kérelmüket legkésőbb 2007. június 1-jéig küldjék el a következő címre:

Püspöki Hivatal 9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3. Pf. 41. Tel.: (94) 312 056

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

*Parancsok a család védelmében***VI. parancsolat: Ne paráználkodj!****IX. parancsolat: Felebarátod házastársát ne kívánd!**

Isten a tíz parancs közül a negyedik mellett a hatodikkal és a kilencedikkel is a családot védi.

Ma, a 21. század embere mit gondol, mit tesz a család védelmében? Van-e, lehet-e egyáltalán értéke a tiszta életnek ebben a szabados világban?

Nagyon nehéz, szinte reménytelennek tűnő feladata van a hitoktátónak, amikor erről kell beszélgetnie tíz, tizenegy éves tanítványaival, első alkalommal. Mégis mindent meg kell tennie, hogy a kisgyermek szembe-süljön azzal, hogy abból, amit érzel, lát, hall férfi és nő kapcsolatáról az őt körülvevő világban, mi a jó és mi nem az. Szemérmesnek lenni... nem mondd ez a legtöbb gyermek számára semmit. Megfelelő, életszerű történetek segítségével kell rávilágítanunk a helyes és tiszta élet lényegére, utalva a teremtségre és az isteni parancsra. Nem egyszerű, hiszen már egy tízéves gyermeknél is szomorúan tapasztaljuk, hogy neki az

a természetes, amiről most elmondjuk, hogy bűn, és megbántjuk vele Istent.

Sok kisgyermek, mire megtapasztalná azt, hogy milyen is családban élni, a szülei már elváltak. Nem könnyű beszélni házastársi hűségről, apa és anya szeretetéről. Nagyon óvatosan, hiszen nem ismerjük minden gyermek szülői háttérét, ezért a kisgyermekre figyelve mondhatjuk csak el, hogy mi az, ami lerombolhat egy családot. Ők már kellően fogékonyak arra, hogy bizonyos dolgokat fájdalmasan éljenek meg.

Mégis, a hitoktátónak minden lehetőséget ki kell használnia – ha szükséges, hittanórán kívül is –, hogy segítsen. Segítsen, hogy a felnövő nemzedék megismerje a család értékét, szerepét és fontosságát a világban. Megértse, hogy Isten a mi boldogságunk miatt akarta és védelmezi a családot!

*Nátrán Józsefné***A hónap szentje:****Szent Zita**

„Ők Krisztus aprópénzei, akik azt igazolják, nem szabad abbahagyni az iparkodást, mert ami másoknak sikerült Krisztus ismeretében, Krisztus követésében, abban nekünk is lehet, kell, hogy legyen Istentől óhajtott előrehaladásunk.”

(Seregély István)

Életével bizonyította, hogy a hit gazdagsága a leg-szegényebb ember életét is boldoggá teheti. Zita, egy olasz, nagyon szegény család gyermeke volt. A 13. század elején született, és mint abban az időben ez szokás volt, már gyermekkorában, tizenkét évesen elkerült otthonról. Szolgálo lett egy gazdag családnál, hogy sok testvérkéje nevelésében így legyen segítségére szüleinek.

Kicsi volt és fiatal, sok rosszat és gonoszsgot kel-

lett megtapasztalnia többi szolgatársa között. A szolgák között is ő volt hamupipőke. Egyetlen vigasz volt mindennapjaiban, szentmisére mehetett. Imádkozott és böjtölt, hogy elviselhetőbbé tegye életét. Ahogy múltak az évek, élete megváltozott. A kis utolsóból első lett, mindenki megszerette, szolgatársai tisztelték és megbecsülték. Gazdái is felfigyeltek ügyességére, még gyermekeiket is rábízták. Zita hűséges volt Istenhez, napi imáiból merített erőt, jézusi szeretettel szerette és felkarolta a szegényeket. Megtakarított pénzét mind rájuk költötte. Később belépett a Ferences Világi Rendbe, hiszen ő, a szegények szolgáloja, nagy tisztelője volt Assisi Szent Ferencnek.

Így élte le egész életét, hűséges cselédszolgálatban, boldogan, hitbe és szeretetben gazdagon.

Nátrán Józsefné

A bíborosok testülete 2005. április 19-én választotta meg Joseph Ratzinger bíborost II. János Pál utódjának, aki a XVI. Benedek nevet vette fel. Az évforduló mellett április 16-án ünnepelte Szentatyánk születésének 80. évfordulóját is. Kérem, hogy két jeles esemény alkalmából **április 22-én, Húsvét 3. vasárnapján** minden szentmisében emlékezzünk meg a Szentatyáról, és imádkozzunk érte, hogy felelősség teljes munkáját Isten áldása kísérelje Egyházunk és az egész emberiség javára.

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Ambrus István Lorenzó, Tóth Enikő Szilvia, Nagy Balázs, Károlyi Natasa, Langstandler Míra, Czender László István, Sallay Roland, Zarka Benedek, Rózsás Károly, Szaller Csongor, Varga Péter, Gerencsér Zsófia, Csentericz Adrienn, Tóth Mátyás, Peresztegi Dorka, Moór Sámuel, Gaál Patrik, Balogh Zsombor, Forgács Zoltán, Tóth Gergely, Németh Petra, Salamon Sára, Nagy Mihály Norbert, Bekk Johanna Indira, Csóbor Patrik, Illés Emilián Ruben, Osbáth Debóra Iringó, Joó Géza Milán, Petőházi Bálint, Bíró Benjamin, Bogdán Laura

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Tálosi Tamás – Bíró Gabriella, Udvari László – Nagy Andrea, Gyarmati Dániel – Flander Melinda, Molnár Sándor – Tóth Tímea, Pilise Róbert – Vaspöri Andrea

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

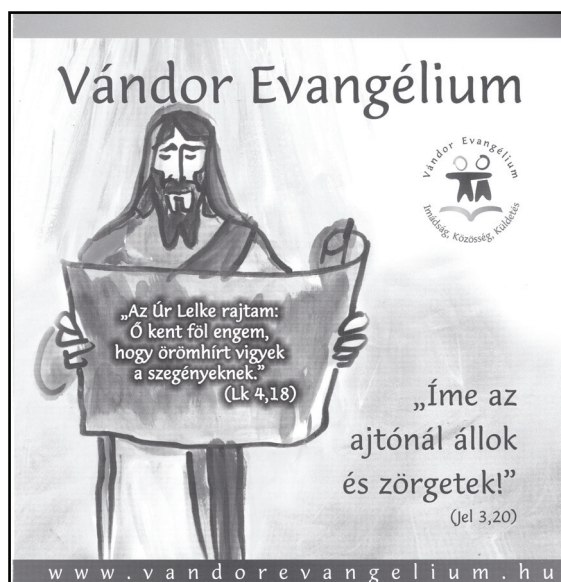
Csejtej Imre (1946), özv. Bécs Ferencné sz. Medzi-borszky Mária Magdolna (1931), Miszori László (1923), Karáth József (1957), Ungár Vilma (1911), Pálovics István (1945), Janó József Jánosné sz. Molnár Anna (1944), Dr Györe Imre (1935), özv. Tucza Jánosné sz. Horváth Mária (1919), özv. Mónok Ferencné

sz. Szöröcsök Ilona (1931), Horváth László (1920), Héder Lajos (1950), özv. Décsey Alajosné sz. Hári Katalin (1922), özv. Simon Ferencné sz. Varga Ida (1928), özv. Bokronyi Ernőné sz. Csóbor Mária (1919), Szalai György (1928), özv. Némethy Istvánné sz. Czinder Margit (1916), Zuggó Józsefné sz. Sági Teréz (1942), özv. Pintér Jánosné sz. Tóth Margit (1923), Ács István Lukács (1936), Reismüller Beatrix (1995), özv. Papp Jánosné sz. Tulipán Zsuzsanna (1921), Schreiner István (1947), Simon József (1921), Tollár Tibor Máté (1949), özv. Bleznicza Ferencné sz. Grünbaum Sarolta (1912), Vass Sándor (1964), özv. Süket Gyözőné sz. Hóbor Teréz (1926), özv. Berta Tiborné sz. Szerencsés Mária (1935), Kocsis István (1925), Horváth László (1941), Szakony Géza (1940), Tornyos László (1940), Farkas Anna (1933), özv. Latzó Istvánné sz. Juhász Mária (1917), Takács Jenő (1962), Beke János (1942), Osvald Sándor (1957), Tóth István (1931), Szengyörgyvölgyi Károly (1930), Peram Géza (1924), Illés Anna Etelka (1927), Orosz Ferenc (1914), Osváthné Németh Gyöngyi (1952), özv. Petrics Józsefné sz. Horváth Irén (1927), özv. Varga Vilmosné sz. Simon Margit (1923), özv. dr. Fiala Endréné sz. Szuly Katalin (1922), Kuti Erzsébet (1949), Fenyvesi Zsuzsanna (1964), özv. Oláh Istvánné sz. Rafael Mária (1930), Oszterman István (1939), özv. Koronczai Ferencné sz. Simon Julianna (1915), Babos Erzsébet Mária (1955), Tóth József (1921), özv. Fullér Lajosné sz. Horváth Hajnalka (1924), Buczkó Rezső (1924), özv. Varga Józsefné sz. Toplak Margit (1925), Papp Zoltán (1931), Horváth Vince (1930), Sifter István (1934)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

„Európa nagyvárosainak új lendületre van szüksége, hogy új életre keltsék a keresztény lelkiületet.”

II. János Pál

Vándor Evangélium

A Vándor Evangélium apostoli munka azért jött létre, hogy a nagyvárosokban – így Budapesten is – segítse a plébániák életének megújítását és a hívek újravangelizálását. Az Egyháztól eltávolodottak megszólítása és meghívása a közösségi életbe is csak az elkötelezett hívek segítségével lehet eredményes. A hangsúly a Krisztussal való személyes találkozáson és a Vele való kapcsolat megújításán van.

„Az Egyház nyomatékosan buzdítja és sürgeti az összes krisztushívőt, hogy a Szentírás gyakori olvasásával szerezzék meg 'Jézus Krisztus fönséges ismeretét' (Fil 3,8). 'Mert aki nem ismeri a Szentírást, nem ismeri Krisztust'” (A Katolikus Egyház Katekizmusa 133.)

E-mail: vandorevangeliu@missiochristi.hu

www.vandorevangeliu.hu

Nagyböjti keresztút

– Mindszentys kisiskolások a Kálvárián –

2007. márciusában a 4.a osztállyal keresztútra indultunk a Kálváriára Zsuzsa nénivel, kedves tanítónkkal. Ott, a vaskapunál Margit néni, a Szent Ilona Csoport tagja várt minket. Sok dolgot tudtunk meg tőle Szent Ilonáról, legendát is mesélt róla.

Ezután kis osztályunkkal és Margit nénivel elkezdtek a keresztutat, melyet iskolánkért és a Szent Ilona Csoport tagjaiért ajánlottunk fel. Osztályunkból majdnem mindenki vállalt állomást, amit felolvashatott. „Szeressétek egymást! Ahogy én szerettelek titeket, úgy kell nektek is egymást szeretnetek!” – mondta Jézus. A szent hely csodálatos érzéssel töltött el minket. Némelyeknek azért is nagy élmény volt, mert még soha nem jártak itt, a Kálvária kápolna falai közt. Az oltárban rejtőző ereklye titok marad,

mert nem nyúlhat hozzá senki. Margit nénitől azt is megtudtuk, hogy valami különlegesen szent lehet, mert csodálatos dolgok is történtek a közelében.

Ezt követően a szabadban is végigkísérhettük Jézus szenvedésének állomásait a 14 stáció által. A terület szívében található az ősrégi Kálváriakereszt, mely több száz évvel ezelőtt homokkőből készült. Körülötte híres zalaegerszegi emberek régi sírjait is láthattuk.

Visszatérve az iskolába, a Margit néni által készített ajándékokon keresztül megtudhattuk, hogy mit üzen számunkra Isten. Izgatottan olvastuk el a kapott képecskéken szereplő szentírási idézeteket. Köszönjük Margit néninek a kedves meglepetést és a vendéglátást.

Mindenki boldogan tért haza, óriási nagyböjti élménnyel. Ajánljuk, hogy mindenki járja végig ez a szent utat jövőre is!

*Anti Renáta és Hornung Anna
4.a osztály*

„Gondolj a nélkülözésre a bőség idején, s a szegénység nyomorára a gazdagság napján.”

(Sirák fiának könyve 18,25)

Édesanyámmal álltunk sorba az egyik bolt pénztáránál, s előttünk két nálam kisebb fiú várakozott. Már a vásárlás folyamán is felfigyeltünk rájuk, mert a kisebbik fiú csokit szeretett volna, és kérte testvérét, hogy vegye meg. Azt mondta neki, hogy nem lehet, mert az anyukájuk nem engedte meg. Öltözetükből látszott, hogy nem jut nekik sok mindenre. Fizetéskor felrakták a szalagra az egy kiló kenyeret és az egy liter tejet. A pénztáros beütötte, és mondta, hogy mennyit kell fizetniük. A nagyobbik fiú erre megjegyezte: „ja, a szokásos”. Ebből arra következtettünk, hogy mindennap ők veszik meg a szükséges napi betevőt. Belenézve a kosarunkba megállapítottam, hogy mi sem vásároltunk sok mindent, de azért gabonapehely, szalámi jutott a kosárba.

E jelenet után összefacsarodott a szívem, mennyi mindenről mondhatnak le. Átgondoltam, hogy én mi mindenről mondhatnék le. A böjt a lemondásról, az önmegtartóztatásról szól. Ezt nem mindig tartjuk be, vagy leszűkítjük a péntekenkénti hús nélküli táplálkozásra.

Ezeknek a gyerekeknek vajon meddig tart ez a böjt? Egész évben, vagy talán egész életükön keresztül? Mi pedig még arra sem vagyunk képesek, hogy a húsvétra való várakozás idején törekedjünk az önmérsékletre. A pénteki böjt, a testi tisztulás mellett elfelejtjük a várakozást, elfelejtjük megtisztítani és ünneplőbe öltöztetni a lelkünket Jézus feltámadására. Ha van olyan ember, aki ezeket betartja, azt csak erre az időre teszi. Pedig szerintem mindenki lelkének jót tenne, ha egész évben, minden nap tennénk valami kis jót: nem siránkozunk, ha nem kaphatjuk meg azt, amit szeretnénk; lemondunk valamiről a másik javára.

Az idézet valamiképpen arról szól, hogy ha van, akkor tegyünk félre a rosszabb időkre; és ha nekünk van, másnak nincs, tudjunk lemondani, segíteni a másikon. E pár szóban rejtőzik a nélkülözés, a lemondás, amik nagyon fontos kulcsszavak a nagyböjt idején is.

*Torma Zsófia 9.a
Mindszenty Gimnázium*

Örömmel értesítjük kedves olvasóinkat, hogy a plébániai weblapunkon újra beindult a hírlevél-szolgáltatás. Feliratkozni a www.MariaMagdolna.hu/hirlevel címen lehet.

www.MariaMagdolna.hu szerkesztősége

A liturgia üzenetét szolgálja a szentmisén elhangzó ének és zene. A különböző stílusú szövegű és dallamú ének megérinthetnek bennünket. Néhány énekes vall arról, hogy számukra mit jelent a **kedvenc dal**.

A kedvenc dalom

Ha valakit megkérdezik a kedvenc ételéről, italáról vagy a filmjéről, biztosan nehezen tudja kiválasztani, melyik az, amely a legjobb. Én pontosan így vagyok a dalokkal, nem tudok egy olyat mondani, ami valamiért jobb lenne a többinél. Van, amelyikben a szöveg a jó, van ahol a zene és a dallamvezetés teszi érdekessé a dalt. Vannak olyan dalok is, melyek nagyon egyszerűek, pár sorból, vagy szótagból állnak és a dallama is könnyen tanulható.

Nekem a keresztény könnyűzenében (gitáros szentmisék és koncertek egyaránt) a legfontosabb, hogy miért énekelnek egy dalt. A dalok, az imádság egyik legszebb formáját öltik magukra. Van, akit csak jó érzéssel tölt el hallgatni, vagy a zenei része tetszik neki. Sokan vannak, akiket pedig megérint az éppen hallott dal.

Már évek óta gitározom és énekelek dalokat gitáros

szentmisén.

Mindig van olyan dal, ami éppen akkor aktuális számomra, amiből tudok táplál-

kozni, erőt meríteni. Mégis az egész semmit se érne, ha nem tudnám kiért, kinek énekelem azokat. Újra és újra tudatosítom magamban, hogyha zenélek, az nem rólam szól. Mégis vannak dalok, melyek az életem részévé váltak, de nem a központjává. Hiszen ott csak Az lehet, aki lehetőséget adott arra, hogy halljak és játsszak dalokat. Ezért hálával tartozom Neki, és amíg lehet dicsérem és áldom Őt, énekkel, szóval, gitárral vagy akár anélkül is.

Sziráki Péter

*„Mint szarvas hűs vizek után,
Szívem eped, vágyik Hozzád,
Lelkem repes az élő Úr felé,
Mikor jössz el, hogy elvigyél!*

*Könnyek között telt életem,
Mert az Urat nem ismertem,
Szomjaztam én az igazság után,
Nem tudtam hogy Ő rég vár rám.*

*Szelíd hangja megragadott,
És felemelt, magához vont,
Kiválasztott, hogy meglássam arcát,
Úr Jézus jöjj, úgy várunk Rád!”*

Ez a több keresztény felekezetben is jól ismert ének egyike kedvenceimnek. Habár kifejezetten régi dalról van szó (jómagam is több mint húsz éve ismerem és énekelem), egyszerű, szép dallama időről időre mint bűvópatak visszalopódzik szívembe, hogy megújító vízfolyamként törjön elő.

A dalban megjelenő szarvas, ez a nemes lény, nem elégszik meg a pocsolyák sáros vizével: keresi, kutatja a friss, életet adó forrást. Kifinomult szaglása, érzékei messziről odavezérlik a kútforráshoz. Ilyen szarvas a mi szívünk is, amely szomjazik Isten tiszta jelenlétére. A 42. zsoltár szerint:

*„Mint a szarvas kívánczik a folyóvizekre,
Úgy kívánczik az én lelkem hozzád, oh Isten!
Szomjúhozik lelkem Istenhez, az élő Istenhez;
Mikor mehetek el és jelenhetek meg Isten előtt?”*

Jézus azt mondja, hogy boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert ők megelégtetnek. Vajon

megvan-e bennünk ez a megalkuvás nélküli belső, mintegy égető szomjúság?

Manapság sokan és sokféle itallal próbálnak itatni bennünket. Azonban az üdítők, vitamin- és energaitalok, sőt energiabombák sokasága sem képes elérni azt, amire a friss forrásvíz képes: valóban eloltja szomjunk.

Emlékezzünk a szamariai asszony esetére, Mesterünk azt mondta neki: *„Mindaz, a ki ebből a vízből iszik, ismét megszomjúhozik. Valaki pedig abból a vízből iszik, a melyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, a melyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne.”* (Jn 4, 13-14)

Manapság különösen fontos, hogy – Bartók Béla szavaival élve – csak tiszta forrásból merítsünk, és meghalljuk Jeremiás próféta szavát: *„Mert kettős gonoszságot követett el az én népem: Elhagytak engem, az élő vizek forrását, hogy kutakat ássanak magoknak; és repedezett kutakat ástak, amelyek nem tartják a vizet.”* (Jer 2, 13)

Vajon tudunk-e szarvasok lenni? Ha igen, akkor az Úr szelíd hangja megragad, felemel és magához von bennünket. Akkor meglátjuk az Úr arcát. Akkor – a ránk vadászó Ellenség elől menekülve – a Kőszikláról, „magaslati perspektívából” tudjuk megélni életünket. Akkor Dáviddal együtt győztesként tudjuk elmondani:

*„Mert kicsoda volna Isten az Úron kívül?
S kicsoda kőszikla a mi Istenünkön kívül?
Isten az én erős kőváram, aki vezérli az igaznak útját.
Lábait olyanná teszi, mint a szarvasé,
S magas helyekre állít engem.”* (2 Sám 22, 33-34)

Németh György
egykori olai énekkaros

Egyházmegyei zárandoklat Mariazellbe

2007. április 30. (hétfő)

Az egyházmegyei zárandoklat programja:

11¹⁵ püspöki szentmise

12³⁰ lehetőség ebédre és szabad program

14⁰⁰ énekes áhítat

15⁰⁰ szentségimádás és litánia

16⁰⁰ esti dicséret

Az egyházmegyei zárandoklatot a Püspöki Hivatal koordinálja. A zárandokok regisztrációja a plébániákon keresztül történik, függetlenül attól, hogy a zárandokok autóbusszal vagy személygépkocsival indulnak Mariazellbe.

Zárandokcsomagot kizárólag azoknak a zárandokoknak tudunk biztosítani, akik regisztrációja március 30-ig megtörtént. A zárandokcsomagokat a plébániákon lehet majd átvenni a zárandoklat előtti napokban.

Részletek András püspök zárandoklatról írt leveléből:

Kedves Testvérek!

A Szent Erzsébet jubileumi évben és a Brenner János-émlékévkben Egyházmegyei Zárandoklatot hirdetünk április 30-ára az ausztriai Mariazell-be. E régi zárandokhely nagyon kedves minden magyar számára, de a Szombathelyi Egyházmegye katolikus hívei számára különösen is. Ebben az esztendőben, amikor a kegyhely alapításának 850. évfordulóját ünnepli, zárandokoljunk el együtt a Szűzanya kegyhelyére, és kérjük mennyei pártfogását családjaink, papjaink, fiataljaink, betegeink és egyházmegyénk minden tagja számára.

Szeretettel várom minden testvéremet, hogy közösen imádkozzunk egyházmegyénkért!

+ András püspök

A 10 éves Szent Család Óvodába járó gyermekek szülei szeretettel várják a régi és mostani családokat közös éneklésre, zenélésre az **ünnepi köszöntéshez**. Első próba **április 15-én** vasárnap **17⁰⁰** órakor volt az Óvodában.

Április 24-én, a hónap utolsó keddjén **közbenjáró imaszolgálat** lesz a kertvárosi templomban az esti szentmise után.

Április 28-án, szombat délután **16³⁰** órakor dr. Veres András megyéspüspök a **bérmálás** szentségében részesíti a 8. osztályos tanulókat a Mindszenty iskolában.

Április 29-én, a Mindszenty iskolában a **9³⁰** órakor kezdődő szentmise keretében lesz a 3. osztályosok **elsőáldozása**.

Az idei **egyházmegyei ministráns-találkozót 2007. május 1-jén** tartják a szombathelyi Szent Kvirin Plébánián. Ide várják az egyházmegye ministránsait kísérőikkel együtt.

A Mindszenty Gimnáziumtól a **12. évfolyamos ballagó diákok május 5-én 10 órakor** vesznek búcsút.

Május 12-én 19³⁰ órától ökumenikus **taizéi imaóra** lesz az olai ferences plébánia közösségi termében. A közös pünkösdváro imádkozásra szeretettel várunk mindenkit.

A szokásos 13-i **fatimai szentmise és szentségimádás májusban 18 órakor** kezdődik a kertvárosi templomban.

Május 27-én, az esti szentmise után, **20 órai** kezdettel a plébánia-

templomban **Pünkösdi Jótékony-sági hangverseny** lesz, melyet a Mindszenty Iskoláért Alapítvány és Tóth György kántor-karnagy szervez.

Május 20-án a plébániatemplomban **11 órakor** szentmise keretében **elsőáldozás** lesz.

Május 29-én, a hónap utolsó keddjén **közbenjáró imaszolgálat** lesz a kertvárosi templomban az esti szentmise után.

Június 3-án, Szentháromság vasárnapján **11 órakor** a plébániatemplomban, délután **3 órakor** a kertvárosi új templomban lesz **bérmálás**.

Június 15-én a **10 órakor** a Mindszenty iskola **8. évfolyamos diákjai ballagnak**.

Június 16-án, szombaton **10 órakor** tartja a tanévzáró **Te Deum**-át a Mindszenty iskola közössége a plébániatemplomban.

2007. június 16-án, de. $\frac{1}{2}$ **11 órakor** **diakónus- és papszentelés** lesz a Szombathelyi Székesegyházban

A következő **Ünnepi Harangszó 2007. június 10-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatósi Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: plebania@mariamagdolna.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

